

Fundamentalbestemmelser
i Fd. af 3die December 1819 m. m.

De ved administrativt Praksis fætte
Forandringer.

- 8) Naar en ubebygget Jordlod forenes med en anden forhen med Bygning forsynet Ejendom, anses den for Eftertiden at udgøre en Del af denne Ejendom og maa ikke der fra igen adskilles uden Tilladelse, hvormed da bliver at forholde saaledes, som for Udstyknings i Almindelighed er anordnet.
- Ved Plakaten af 13de September 1832 blev denne Bestemmelse modificeret saaledes, at der ikke behøves nogen ny Hartkornsligning, naar den ubebyggede Lod atter skilles fra den bebyggede og de ikke ligge i samme Sogn; det tidligere Hartkorn optages igen.
- 9) og 10) Fd. af 3die December 1819 gav nærmere Regler for Jordens Bonitering ved foresaldende Udstykning, der imidlertid nu i flere Punkter ere blevne forandrede ved Lov af 4de Juli 1850 om Udnævnelse af faste Takstationsmænd til at foretage Jordboniteringer.
- Herefter maa en saadan Jordboniteringsforretning ikke lægges til Grund ved en Hartkornsfordeling, naar den er ældre end 10 Aar.
- Medens det i Fd. af 1819 er udtalt, at Matrifulstaksationen ikke maa benyttes ved nogen Udstykning, har Loven af 1850 i dens § 4 tilladt, at mindre betydelige og særskilt liggende Jordlodder kunne frastilles efter en paa Matrifulstaksationen støttet, og i Indenrigsministeriet udført Hartkornsfordeling m. v., naar alle vedkommende derom ere enige.
- En særlig Bestemmelse om Matrifulstaksationens Benyttelse ved Frastillelsen af de af Kommune, Amt eller Stat erhvervede Sandflugtsarealer findes i Lov om Sandflugtens Dæmpning af 29de Marts 1867 § 23.
- 11) og 12) Parcelcellerne bør affættes med saa regelmæssige Figurer, som Forholdene tillade, Skellenes Afstætning paa Marken bør ske med kendelige og varige Marker og over den hele udstykkede Ejendom bør forfattes Kort in duplo, paa hvilke de til Parcelskellenes Bestemmelse i Marken tagne Længdemaal bør antegnes.
- Er Parcelinddelingen paa Grund af lokale Forhold mindre regelmæssig, maa
- 8) Bestemmelsen i Fd. af 3die December 1819 forudsatte, at Hartkornet for de sammenløbte Ejendomme blev sammendraget under een Sum; saadan Sammendragning er imidlertid efter den nu gældende Matrifuls Indførelse ikke sket, jfr. Matrif.-Komit. Cirkulære af 4de November 1845 Post 3.
- For saa vidt altjaa Hartkornet og Gammelstatten er særskilt for enhver af de 2 Ejendomme, er en simpel Tilladelse fra Ministeriet til Adskillelsen tilstrækkelig.
- 9) og 10) Bestemmelsen om, at det Areal, der agtes skildsat efter Matrifulstaksationen, skal være en særskilt beliggende Lod, er frafalden for Arealer, der — hver Parcel taget for sig — ikke overstride 1 Td. Land geom. Maal. Større Arealer af Ager eller Eng — Kær og Tørvelodder herunder indbefattede — kunne kun ventes skildsætte efter Matrifulstaksationen, naar Størrelsen ikke overstrider 3 Tdr. Land geom. Maal, Arealer er en særskilt beliggende Lod, og der foreligger Erklæring om, at Matrifulstaksationen endnu passer.
- Bestaar det paagældende Areal af til Tørvestær utjenlig Mose, af Sandflugts- eller Hedestærkning, kan Skildsætning i Reglen paaregnes udført efter Matrifulstaksationen, selv om Arealer ikke er særskilt beliggende og det er noget større end foranført, naar det er fuldstændig uopdyrket eller dette dog gælder mindst to Trediedele af samme, og Resten først er opdyrket for højst 3 Aar siden. For saa vidt Jorddelingen endelig kun angaar Gammelstatten, gaar man noget videre med Hensyn til Størrelsen, jfr. Cirk. 26de April 1893, II.
- 11) og 12) Ved forskellige Cirkulærer fra Rentekammeret og Indenrigsministeriet er der givet Landinspektørerne Paalæg om paa Kortene at give Oplysning om Forhold, der kunne have Betydning ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Udstykningsen kan approberes, saaledes i Cirkulæret af 6te Juni 1835 om, at Kortene skulle udvise, hvor der findes Skov, i Cirkulæret af 21de Januar 1851 og 22de Maj 1858 om, at der paa Hoved-